

První sníh

Jiří Zmožek

Mám rád chvíli kdy v zahradách první sníh tiše napadá,
svět je čistý jak bílý list, jak peří ptačí.
Jenom stopy mých šlápějí někde v dálce se ztrácejí
nikde líp člověk nevidí, kam jde kam kráčí.

První sníh napad do polí, všechno skryl nic už nevóní,
všechno kolem je krásnější tak čisté a ryzí.
Ještě chvíli tu můžu stát, ještě chvíli než začne tát
první sníh dlouho nevydrží, vždycky za pár dní zmizí.

Znovu kladu svou řádku stop napříč dálkou jak zlatokop,
dokud má cesta nezkříží stopu jinou.
A jak vracím se do ulic stop je čím dál tím víc a víc,
všechny otisky našich osudů spolu splynou.

První sníh napad do polí, všechno skryl nic už nevóní,
všechno kolem je krásnější tak čisté a ryzí.
Ještě chvíli tu můžu stát, ještě chvíli než začne tát
[: první sníh dlouho nevydrží, vždycky za pár dní zmizí. :]